

AK
Okr. W-wa

UM? fot. ksero
+ BOBIŃSKA Jednoga
ps. "Wilga", "Bogna", "Ewa"

3733/USK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI —

+ BOBINSKA Jadwiga

3733/USK

I/1. Relacja —

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ k. 18, s. 1-24

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 5, s. 1-5

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne...

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 14

VI. Fotografie ksero w tece

I/2 Dokumenty dotyczące osoby relatora

- wpis w księdze ludności starej miasta Piotrkowa sygn. w/1685, k. 730, mps, rleps, kopia, jęz. pol. i jęz. ros., k. 2, s. 1-2
- materiały z egzaminu maturalnego J. Bobińskiej w Gimnazjum Humanistycznym Żeiskim Zrzeszenia Nauczycieli Szkoły Średniej w Piotrkowie 1919/20, rleps, kopia, k. 16, s. 3-24

2er. do p. 630/25 B76
 Pmysle N. Kmyeiuske 15 05

Archievsky: 205, veroyatno 9 " Datsa miasa
 Pochtesa " spru. №11685 kure knozhni: Staj; 19-1

Номера.	По порядку.	И М Я И Ф А М И Л И Я.	Ж е н щ и н ь.	Прозвание ихъ родителей и по прежнему замужеству.	Имена родителей и кто урожденная мать.	Время рождения.		
						Ч и с л о.	М ѣ с я ц ь.	Г о д ь.
1	53	Добиньки Эварол			Алексафаг Мамегама Демидович			
2.	"	Добинька			Феликс Федора Диетмаркит	4	мая	1893.
		Аманькова Татьяна			Татьяна Татьяна			
		Николаевна			Николаевна			

Место рож-денія.	Холостъ, замужнн или нѣтъ.	Какого происхож-денія.	Какого вѣрснонѣ-данія.	Чѣмъ занимается.	Мѣсто преж-нато житель-ства.	ПРИМѢЧАНІЯ. Въ этой графѣ слѣдуетъ записывать всякія перемѣны, происшедшія въ постоянномъ населеніи, а именно: смерть, переселеніе, перемѣщеніе съ одного въ другой домъ, по 15 ст. инструк. о кн. нар.
Шамчха ара	замужна		м. вост.	Шамшисіи мѣстико-миси	Самостоятельн. пароч. индивидуал. мѣстн. 4925. Радич. вѣст. № 6741. 12/924н.	<p>Въ 5 своемъ 1929г. въ Рылковѣ. — Каста 22/1929г. 1929г.</p>
Радич-ковс	замужна		м. вост.	Самостоятельн. пароч. мѣстн.		

1/2-2

Opis. Archiwum Pańskie
w Piotrkowie Tyg. A 98/
zespół nr 214 "Gimnazjum Humanistyczne
Zachęta Zręcznie Naukowe Szkoły Średniej
w Piotrkowie" spis nr 2
sygn. 3.

8° klasa Gimnazjum
Zachęta Naukowe Szkoły Średniej
w Piotrkowie.

1919/20

8^{io} kl.

GIMNAZJUM ZEŃSKIE
Zrzeszenia Nauczycielstwa
Szkóły średniej
(dawnej K. Domskiej)
W PÓŁKOWIE.

R. 1919/20

Spis uczestniczek kl. VIII - ej

- Bobinska Jadwiga — wstąpiła do kl. V - ej w 1916. na zasadzie świadectwa z pensji p. Rudzkiej.
- Gońska Teofila — do kl. IV - ej w 1915. na zasadzie świadectwa wstępującego gimnazjum.
- Łopkiewiczówna Hilma — do kl. II - ej w 1913. na zasadzie egzaminu.
- Kuleszanka Jadwiga — do kl. V - ej w 1914. na zasadzie świadectwa z pensji p. Fickińskiej.
- Rösslerówna Małola — do kl. IV - ej w 1915. na zasadzie świadectwa wstępującego gimnazjum.
- Postawionna Maryja — do kl. II w 1912. na zasadzie egzaminu; w kl. III pozostawała 2 lata.
- Przeszłarska Anna — do kl. podwstępnej w 1914.

Wszystkie te uczestniczki uczęszczały do szkoły bez przerw. —

Aspas

Stok celobny 1909/10.

8-vel. Einnarþingur Stjórnarinnar Haukegjalshna ábyrgðarmenn

	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn	Stjórn
1. Þorbjörg Þorgrípa	6. október (5)	október (4)	—	október (4)	október (3)	október (4)	október (4)	október (4)	október (4)	október (4)	október (4)	október (4)	október (4)
2. Þorbjörg Þorgrípa	6. október (5)	6. október	—	október	október	október	október	október	október	október	október	október	október
3. Þorbjörg Þorgrípa	6. október	október	—	október	október	október	október	október	október	október	október	október	október
4. Þorbjörg Þorgrípa	6. október	október	—	október	október	október	október	október	október	október	október	október	október
5. Þorbjörg Þorgrípa	6. október	október	—	október	október	október	október	október	október	október	október	október	október
6. Þorbjörg Þorgrípa	6. október	október	—	október	október	október	október	október	október	október	október	október	október
7. Þorbjörg Þorgrípa	6. október	október	—	október	október	október	október	október	október	október	október	október	október

200. do p. 630/05, B76, 1 þingm. N. Þorgrípa, IX 05

Na moy koruyiyet oca gupnovo s gramme
 voboy, Botvika, goika, gopkiovoionos, kulenarka,
 bolerions, Penovarka, shi gupnovo bolerions,
 Na zlatovoy shifuyi gramme gupnovo s shif-
 ovoy rooyuyi zlatovoy s gramme s voboyi
 gupnovo:

Botvika: voboy, kulenarka, gupkiovoionos
 goika, voboy, kulenarka, gupkiovoionos
 gopkiovoionos voboy, kulenarka, gupkiovoionos
 kulenarka voboy
 Bolerions voboy

Penovarka voboy, kulenarka
 Na moy koruyiyet oca gupnovo s gramme
 voboy, Botvika, goika, gopkiovoionos, kulenarka,
 bolerions, Penovarka, shi gupnovo bolerions,
 Na zlatovoy shifuyi gramme gupnovo s shif-
 ovoy rooyuyi zlatovoy s gramme s voboyi
 gupnovo:

	shif	zacia	shif	shif	shif	shif	shif	shif
Botvika gupnovo	3-3	4	-	4	3	20	20	20
goika shif	4x 3	4	-	20	3	20	20	20
gopkiovoionos kulenarka	4	4	-	3	4	20	20	20
kulenarka gupnovo	3-3	3	-	3	3	3	3	3
bolerions kulenarka	3	3	-	3	3	3	3	2
Penovarka kulenarka	4-3	3	-	3	3	20	20	3

Na koruyiyet oca shif Bolerions s kulenarka gupnovo
 voboy kulenarka kulenarka s gupnovo shif kulenarka

Na moy koruyiyet oca gupnovo s gramme
 voboy, Botvika, goika, gopkiovoionos, kulenarka,
 bolerions, Penovarka, shi gupnovo bolerions,
 Na zlatovoy shifuyi gramme gupnovo s shif-
 ovoy rooyuyi zlatovoy s gramme s voboyi
 gupnovo:

	shif	shif	shif	shif	shif	shif	shif	shif	shif
Botvika gupnovo	5	3	3	4	-	4	4	4	4
goika shif	5	4	3	3	-	3	5	4	4
gopkiovoionos kulenarka	5	4	3	4	-	4	4	4	4
kulenarka gupnovo	5	3	3	3	-	3	3	3	3
bolerions kulenarka	5	3	3	3	-	3	3	3	3
Penovarka kulenarka	5	4	3	3	-	3	4	4	3

Na moy koruyiyet oca gupnovo s gramme
 voboy, Botvika, goika, gopkiovoionos, kulenarka,
 bolerions, Penovarka, shi gupnovo bolerions,
 Na zlatovoy shifuyi gramme gupnovo s shif-
 ovoy rooyuyi zlatovoy s gramme s voboyi
 gupnovo:

Penovarka kulenarka
 Bolerions kulenarka gupnovo
 Penovarka kulenarka
 Penovarka kulenarka
 Penovarka kulenarka

Opis.

Protokół z d. 1 maja 1920r.

Dnia 1-go maja odbyło się zebranie osób, uczę-
szczających w klasie III-iej celem naradzenia się, które
uczestniczące tej klasy należy dopuścić do egzaminów
maturalnych.

Obecni: kierowniczka szkoły p. Damańska, W. Grabo-
wska, S. Białocińska, H. Hocheł, A. Marwicki, A. Per-
mus i J. Kossakowski.

Powinno uczestniczyć te osoby stopnia ze wszystkich
przedmiotów dostatecznie lub prawie dostatecznie, od-
znaczając się przytem pracowitością i pilnością, posta-
nowiono więc dopuścić do egzaminów maturalnych
wszystkie, wymienione: Bobińska Jadwiga, Gorska
Jana, Jankowską Halę, Kulorowską Jadwigę,
Rostowską Marię, Röslerówną Maudę i Przes-
larską Annę.

Damańska

A. Permus
S. Białocińska

J. Kossakowski
Helena Hocheł
Mauda Grabowska
A. Marwicki

Protokół egzaminu z języka polskiego

W dniu 18 maja 1920r. odbył się w gmachu gimnazjum
państwowego im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie
egzamin maturalny pisemny z jż. polskiego abiturjentów
III klasy szkół żeńskich filologicznych:

- 1) gimn. Zrzeszenia Naucz. Żeń. Średniej (daw. H. Domańskiej)
- 2) gimnazjum H. Pińskiej

Obecni egzaminatorami Komisji egzaminacyjnej: przewodni-
czący, delegat Ministerstwa, p. Jan Korakowski, pp. Gro-
bottko, namyślicielko jż. polskiego i gimn. Zrzeszenia, H.
Domańska i H. Pińska, kierowniczki gimnazjów, oraz
p. Mieczysław Kowalik, namyśliciel jż. polskiego i gimnazjum
H. Pińskiej, który przyszedł do sali egzaminacyjnej o
godz. 9 w. 20, a wyszedł o godz. 10 w. 10. -

O godz. 8 w. 20 dało do wyboru uczniom 3 tematy:

1) Dile spelnita się nadzieja Strowskiego, wyrazona
w twórczości: „Festiwament mój”

„Jednak zostawi po mnie to i to fałsz

„Co mnie żyłemu no mi ... tylko jesto żdobi;

„Lecz po śmierci nas będzie gwałto acożiśiała,

„Aż nas, zjadłere chleba - i acożiśi prarobi.”

- 2) Dwie i zaciśnięcie w powieści Orzechowej:

„Nad Strumieniem”

- 3) Legjaun Dąbrowskiego w wierszu historycznym i literatury

Na wybór tematu przekształcono minut 20, potem o godz.
8 w. 45 ogłosił przewodniczący, że egzamin w o godzinie
5 godzin. -

Abstrakcyjne skomity w marginesie; w liście z 2 grama-
 zym i Luchowem; 11 z gminami Prusickiej.

Abstrakcyjne skomity wyboru w sposób uszczuplony
 Gminami Prusickiej Gminami Luchowem
I kolumna

Szatalsko gmin
 Tykocinowa kolumna

Żopkiewiczów kolumna
 Kobieliska kolumna

II kolumna

- 1) Lipski kolumna kolumna, 2) Rosenberga 1. Kuleszowska kolumna
 kolumna, 3) Wosniakowski kolumna, 4) Tykocinowa 2) Różewicki kolumna
 kolumna kolumna, 5) Grünberg kolumna, 6) Rosenberga kolumna, 7) Rosenberga kolumna
 kolumna, 8) Krużewicki kolumna, 9) Pro- 4) Różewicki kolumna
 wicki kolumna kolumna.

III kolumna

Górska kolumna

Plan uszczuplony w sposób uszczuplony:

Gminami	H. Prusickiej	Gmin. Luchowem
Wosniakowski	Grünberg	Różewicki
Górska	Żopkiewiczów	Górska
Krużewicki	Szatalsko	Kobieliska
Różewicki	Wosniakowski	Żopkiewiczów
Tykocinowa	Rosenberga	Różewicki
	Lipski kolumna	Kuleszowska

- Wosniakowski
 Różewicki
 Żopkiewiczów
 Górska
 Lipski kolumna
 Różewicki
 Różewicki
 Rosenberga
 Grünberg
 Żopkiewiczów
 Krużewicki
 Wosniakowski
 Lipski kolumna

Prace kolumny

Gminami H. o

Nr	Margines
1.	Wosniakowski
2.	Różewicki
3.	Szatalsko
4.	Krużewicki
5.	Górska Grünberg Rosenberga Tykocinowa Żopkiewiczów Lipski kolumna

Kalbia

Wszystkie kolumny uszczuplone

I/2-12

Согласно заключению огов. № 45.
Приводимые выписки из периодических журналов
составляющих, jako результаты выписки из
журналов польских:
и гимназии Люблинска Наука. Школа. Средний —
р. Славянск и р. Деминск;
и гимназии Н. Финский —
р. Копорье и р. Финский. —

Приводимые журналы

Остатки журналов
Н. Финский
Деминск

Габонь

Protokół z pracy poświęconej z jż. Tarcickiego

W dniu 19 maja 1924. r. w gmachu gimnazjum państwowego miało miejsce spotkanie w Piotrkowie odbyło się spotkanie maturalny poświęconej z jż. Tarcickiego abiturjentek 8° kl. szkół żeńskich filologicznych:

- 1) gimnazjum H. Fruskiej
 - 2) gimnazjum Towarzystwa Nauk Sz. Śred. (dot. H. Damskiej)
- Obecni członkowie Komisji egzaminacyjnej: przewodniczący, delegat Ministerstwa, p. Jan Rozanowski, p. Andrzej Kosiński, nauczyciel jż. Tarcickiego w obywatelskiej szkole żeńskiej gm. Piotrków, p. H. Damski i H. Fruska, kierowniczki gimnazjów.

Porozek o godz. 8 w. 40, objaśnienie ukonwersji o godz. 9 w. 10, komisja egzaminacyjna rozpoczęła o godz. 12 w. 10. Abiturjentki sławiły się wyzpiekami w liczbie 11 z gimnazjum H. Fruskiej i 7 z gimnazjum Towarzystwa. Do period 3-ich wadzących tematów wybrało. Caes. b. C. VIII 14, 15 (za zmianami).

"Pod wpływem niepowodzeń Duszmagatorii ukłama się do zmiany prowadzenia wojny."

Plan egzaminacyjny sali egzaminacyjnej.

Gimnazjum H. Fruskiej	Gimnazjum Towarzystwa
Wanżowska Matka	Rustawówna Marya
Gosłowska Anna	Kulczakowa Jadwiga
Kuźniarska Wanda	Praszkowska Anna
Branickówna Teresa	Gorska Teresa
Sykorowska Teresa	Gopkiewiczówna Helena
	Polakowa Jadwiga
	Roślerówna Wanda

Ładina

dot. Komisji egzaminacyjnej.

1/2-14

Prace byly oddane v nasledujicim poradi:

Гуманитария Н. Пруцкий			Гуманитария Бразевича		
№	Название	Время	№	Название	Время
1.	Мохнаткина	11.5	1.	Запорожская	12.10
2.	Бронниковна	11.6	2.	Светла	12.10
3.	Светличка	11.8	3.	Каваларка	12.10
4.	Сидловская	11.22	4.	Костюковна	12.10
5.	Воронцовка	11.58	5.	Калесинка	12.10
6.	Розенберг	12.3	6.	Росинковна	12.10
7.	Эришберг	12.10	7.	Бобинка	12.10
8.	Крейероно	12.10			
9.	Лепушевонна	12.10			
10.	Тыковская	12.10			
11.	Лозковонна	12.10			

Приведенные названия являются рефератами до оной работы
 славянскими и обе работы п. Андреем Костюков
 и п. Юзефа Крауцкиго.

Приведенные работы

Оставшие работы

П. Пруцкий
 А. Бразевич

Protokół egzaminu piśmiennego
z algebry

W dniu 20 maja 1920r. w gmachu gimnazjum państwowego im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie odbył się egzamin matematyczny piśmienny z algebry abiturjentek 8^{ej} kl. z zakresu filologicznych zeszytów:

- 1) gimnazjum Zrzeszenia Naucz. Szk. Średniej (ul. H. Domańskiej)
- 2) gimnazjum H. Piłsudskiej

Obecni w stołówce stołowej egzaminujący byli: przewodniczący, delegat Ministerstwa, p. Jan Korakiewicz, pp. H. Domańska i H. Piłsńska, kierownicy gimnazjów, oraz p. Antoni Rozmus, nauczyciel matematyki w obu gimnazjach, który przyszedł o godz. 9, wyszedł o 9 1/2, potem był od 10 1/2 do 11 1/2.

Przebieg egzaminu o godz. 8 w. 15, objaśnienia ukonieczono o 8 m. 30, koniec egzaminu nastąpił o 12 m. południa. Abiturjentes otrzymały wszystkie 4 zeszyty z gimnazjum Zrzeszenia N.S.S. i 11 z gimnazjum H. Piłsudskiej. Z powiad 3-ech tematów wybrano:

A) Dwa podziomki wyruszyły w drogę: pierwszy przejechał 18 km., a drugi 32 km. prędkość pierwszego była w drodze o godzinę większą, niż drugiego. Różnica między prędkościami drugiego i pierwszego podziomnego wynosi $a \text{ km/god.}$

- 1) Obliczyć, ile godzin był w drodze pierwszy podziomny.
- 2) znaleźć, przy jakich warunkach zadania jest możliwe,
- 3) znaleźć liczbę rozwiązań przy $a > 0$ i $a < 0$.

B. Analizę 4 liczb, z których trzy pierwsze stanowią postęp geometryczny, a trzy ostatnie - arytmetyczny. Suma skrajnych liczb jest 14, a średnia = 12.

Plan sytuacyjny sali egzaminacyjnej

Gimnazjum H. Piskunichij		Gimn. Kraszawia
Woszarska	Gruiberg	Rostawońna
Godlewska	Lyskiudowna	Przeszowska
Krügerońna	Szatańska	Kulaczanka
Bromiszońna	Wosziakówna	Gorska
Sykarowska	Rosenberg	Röslerówna
	Lejpuszowska	Jopkiewiczońna
		Babicka

O godz. 11 w.
 ul. Kowalski p
 do końca egz
 egzaminu z
 Przemierzej
 egzaminacyjnej
 a) w gimn
 p. Rozm
 b) w gimn
 p. Ro.

tablica

Wszystkie kursy egzaminacyjne

Prace były oddane w następującym porządku.

Gimnazjum H. Piskunichij			Gimnazjum Kraszawia		
Nº	Nazwa	Czas	Nº	Nazwa	Czas
1.	Wosziakówna	12	1.	Jopkiewiczońna	12
2.	Bromiszońna	"	2.	Röslerówna	"
3.	Szatańska	"	3.	Rostawońna	"
4.	Lyskiudowna	"	4.	Gorska	"
5.	Lejpuszowska	"	5.	Przeszowska	"
6.	Godlewska	"	6.	Kulaczanka	"
7.	Rosenberg	"	7.	Babicka	"
8.	Sykarowska	"			
9.	Krügerońna	"			
10.	Woszarska	"			
11.	Gruoberzanka	"			

Pracownicy:
 Alf. Jank
 A. Piskun
 J. Kowalski
 J. Kowalski
 J. Kowalski
 J. Kowalski
 J. Kowalski

iswacyjskiej

Gruzi. Gruzacja	
Restawionna	
Przewotarska	
Kulczarska	
Łowiska	
Przeładowa	
Zapiekarska	
Babinska	

grzechy

w porządku.

Czas	
Ważność	
Przeładowa	12
Przeładowa	"
Restawionna	"
Łowiska	"
Przewotarska	"
Kulczarska	"
Łowiska	"

O godz. 11 w. 15 przyjeżdża do siebie egzaminacyjnej esto
 uk Komisji p. Henryk Tadeusz Kossakowski i poroek
 do końca egzaminu.

Wzajemnie zakończono o godz. 12. -

Przewodniczący wyznaczył z poroek estoukón Komisji
 egzaminacyjnej, jako recenzentów wypracowań z algebry

- a) w gimnazjum Gruzacja:
 p. Rozmuso i p. Kossakowskiego
- b) w gimnazjum H. Przewotarskiej
 p. Rozmuso i p. Mowola

Przewodniczący Komisji
 Kossakowski

Orzeczenia Komisji.

A. Przewotarski
 H. Kossakowski
 H. Przewotarski
 J. Mowola
 H. Przewotarski

W dniu 11 maja 1904. r. w gmachu gimnazjum państwowego im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie, odbył się egzamin ustawowy śródroczny z trigonometrii i geometrii abiturjentów 8° kl. zhot. filologicznych żeńskich:

- 1) gimnazjum H. Frenkelskiej
- 2) gimnazjum Aleksandra Narek. Szkoły Średniej (dawniej H. Domański)

Obecni członkowie Komisji egzaminacyjnej: przewodniczący, delegat Ministerstwa, p. Jan Koracki-wicz, pp. H. Domański i H. Frenkelska, kierownicy gimnazjów.

Początek egzaminu o godz. 8 m. 25, objawienia ukon-slowo o 8 m. 35, koniec egzaminu wyznaczono na godz. 12.

Abiturjenci stawili się w liczbie 11 z gimnazjum Frenkelskiej i 7 z gimnazjum Aleksandra.

Zo pozostał 3° zadaniach tematem wybrano:

Wo foremnym ostrokątym ostrołupie, którego wysokość równa jest h i tworzy z krótszą bokiem kąt α , przekształćono przez przekształcenie podobne podany pod kątem β do podstany ostrołupa.

- 1) Znaleźć pole otrzymanego przekroju
- 2) Zadać zmiennej pola przekroju w zależności od miary β .
- 3) Obliczyć pole przy $h = 15\text{cm}$, $\alpha = 48^\circ 25' 44''$,
 $\beta = 23^\circ 10' 28''$.

Plan sytuacyjny sali egzaminacyjnej

Wzrostami z osi
Przedmiotowy
egzaminacyjny
miejzi i drug
a) w gruncie
p.
b) w gruncie
p.

Główny H. Fizyczny		Główny. Zręczności	
Warszawska	Grünberg	Postawiona	
Góllerska	Lyskindowa	Przewodarska	
Krügerowa	Statańska	Kalczanka	
Bromisowa	Wozniakowa	Górska	
Sylbarska	Rosenberg	Zapiskiowa	
	Lypiewowa	Róslowa	
		Bobńska	

tablice

Plan pomieszczenia egzaminacyjnego

O godz. 9m. 15 przyszedł sekretarz Komisji p. Kossakowski, o godz. 2.05 9m. 35 p. Komot, o godz. 9m. 40 p. Rozmus. P. Stanski przyszedł o godz. 10m. 25. P. Rozmus i p. Komot wyszli o godz. 10m. 25. P. Stanski wyszedł o godz. 11m. 10. P. Komot przyszedł po godzinie o godz. 11. 55, pozostał do końca wraz z p. Kossakowskim.

Prace były oddane w następującym porządku.

Osobami ka.
D.F.

Główny H. Fizyczny			Główny. Zręczności		
No	Nazwa	Czas	No	Nazwa	Czas
1	Wozniakowa	11. 33	1.	Zapiskiowa	11. 58
2	Rosenberg	11. 40	2.	Róslowa	12. -
3	Statańska	11. 50	3.	Przewodarska	12. -
4	Warszawska	11. 51	4.	Kalczanka	12. -
5	Grünbergska	11. 52	5	Postawiona	12. -
6	Góllerska	11. 53	6.	Bobńska	12. -
7	Bromisowa	11. 53	7	Górska	12. -
8	Krügerowa	11. 54			
9	Lypiewowa	11. 55			
10	Lyskindowa	12. -			
11	Sylbarska	12. -			

составляющей

Оформл. вразвину
Постановна
Прехотарска
Калесарска
Горска
Запкисичевна
Ротелерска
Бобришка

Согласно законод. о год. 12.
 Представительству выданы и перед отпущен Кавижи
 составляющей, jako коллективом выработаны в гео-
 метри; и геодезии.

- а) и геодезии Н. Пиверский
 р. Рамиса ; р. Момола
- б) и геодезии вразвину Павел Б. Штотий
 р. Розмиса ; р. Косаковскиого

Представительству Кавижи
 Указкою

Составити Кавижи составляющей

А. П. Штотий
 Л. Розмиса

р. Косаковски, о год. 201
 мес. П. Штотий, прозвездт о
 год. 10 м. 25, П. Штотий
 и Штотий о год. 11. 55 ; позо-

ичеу поезде.

им. вразвину	
Мармиско	час
Запкисичевна	11.58
Ротелерска	12. -
Прехотарска	12. -
Калесарска	12. -
Постановна	12. -
Бобришка	12. -
Горска	12. -

Protokół egzaminu próbnego
z jęz. francuskiego i niemieckiego

W dniu 24 maja 1924. w siedzibie gimnazjum państwowego
w Piotrkowie odbył się egzamin próbnym
wskazany z jęz. niemieckiego i francuskiego abiturjentek 8° kl.
z zakresu filologicznych zmierek:

- 1) gimnazjum H. Frustuskiej
 - 2) gimnazjum. Towarzystwa Nauk. Szk. Średniej (dawniej H. Domański)
- Obecni: sekretarka Komisji egzaminacyjnej: p. Kłopotowska, dele-
gant Ministerstwa, p. Jan Kozakiewicz, pp. H. Domański i H. Frusti-
ska, kierownicy gimnazjów, oraz p. Helena Hołkowska, nau-
czycielka jęz. niemieckiego w wydziale zmierek gimnazjal.

Protokół egzaminu o godz. 8, objawienia ukłonięto o godz. 8
w. 15, komisja egzaminacyjna rozpoczęła na godz. 11. min. 15.

Abiturjentki zostały się przygotowały: z niemieckiego z grammatyki H.
Frustuskiej i z grammatyki Towarzystwa.

Z zakresu 3 lektur (z każdego języka) wyznaczono z języka
francuskiego: „Les quatre de sang”, z niemieckiego: „Un-
warsichtigkeit im Regen”.

Tematy odebrano osobno abiturjentkom i abiturjentkom
wzajemnie 4 tematy: temat niemiecki odebrano ułożony
p. Kłopotowska, zebrały w sob. gimnazjum; I raz przeczytały
p. Kłopotowska, II raz — p. Hołkowska.

Temat francuski odebrata p. Białonijska w kl. 7° u
gimnazjum państwowego

I/2-29

Plan učitelský soli zpracování.

Wankovsko uel.	Grimberg franc.	Pravoslavsko uel.
Fyborovsko " - "	Zyckusl. uel.	Gorika " - "
Ljupover " - "	Kruizerovsko uel.	Bobivsko " - "
Stajaisko " - "	Mozivakovsko uel.	Zapkovskovsko " - "
Wozovskovsko franc.	Goblovsko franc.	Kulovskovsko " - "
Rozuberg uel.		Roslovskovsko franc.
		Rostavskovsko " - "

Pravoslavsko
učitelský
učenický;
p. Riator
- pp. Ria
učenický
P. Riator
8 u. 40 do
10 u. 30.

tablice

Učitelský soli zpracování

Prace rozděly oddau w uedpřuzijem porizku:

Učitelský
Sp.
Pravoslavsko

Gymnasium H. Fiedusky				Gymnasium Lovoskovic			
№	Naroziko	Jz.	Clas	№	Naroziko	Jz.	Clas
1.	Wozovskovsko	franc.	9.25	1.	Rostavskovsko	franc.	9.46
2.	Goblovsko	franc.	9.26	2.	Gjovsko	uel.	9.47
3.	Mozivakovsko	uel.	9.45	3.	Zapkovskovsko	uel.	10.-
4.	Kruizerovsko	uel.	9.44	4.	Roslovskovsko	franc.	10.2
5.	Grimberg	franc.	9.45	5.	Pravoslavsko	uel.	10.2
6.	Rozuberg	uel.	9.57	6.	Kulovskovsko	uel.	10.3
7.	Fyborovsko	uel.	10.7	7.	Bobivsko	uel.	10.6.
8.	Stajaisko	uel.	10.12				
9.	Wankovsko	uel.	10.15				
10.	Ljupoverovsko	uel.	10.20				
11.	Zyckuslovsko	uel.	10.25				

амікальцыі.

Брэнскі міст.
Горіка " — "
Бобічка " — "
Запрудні старо " — "
Калічэўка " — "
Росілавічы франц.
Раставічы " — "

Промысловы выхаванні з паводзі скаротан Кавіцы
 грамадзянскіх, jako рэжысёрскіх выправаў і з іх. мн-
 мескіх у абыдніх вкочках, р. Хоахеронг і р. Ста-
 міскіх; з іх. французскаго заі в школе Абрахаміа-
 р. Біатоніжск і р. Даваніск, и школе А. Франціскі
 — рр. Біатоніжск і Франціскі.

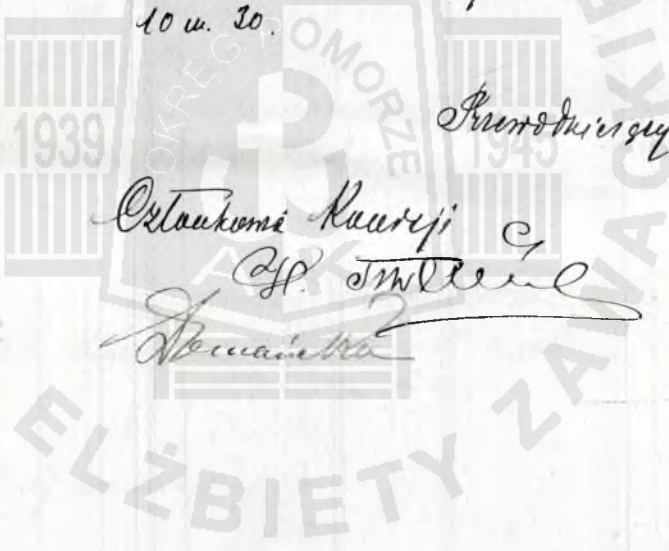
Загравіаі закамідна о годі. 11 м. 40.
 Р. Біатоніжск. бытэ абвеш на еграаміаі ад годі.
 8 м. 40 до 8 м. 55, потам заі ад годі. 10 до годіаі
 10 м. 30.

судзіі

судзіі і іхні ролі і іхні:

судзіі і іхні ролі і іхні:		
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні
і іхні	і іхні	і іхні

Промысловы Кавіцы
 Франціскі
 Орстаномі Кавіцы
 Гр. Франціскі
 Франціскі

Protokół

posiedzenia Komisji Egzaminacyjnej przy Gimnazjum
Liceum imienia Królowej Sokoł Trojickich w Pisto-
wie z dnia 19 czerwca 1920 roku.

Obecni: pami prezydona Wancowiska, pami delegat J. Kocakis-
wicz, pami Bialowajska, Grabowska, Locher, Flanowicz. Ks. Bru-
ski, Klawnski, Rosmus, Szdebski, Kossakowski.

Przypatrzawszy sprawę wyprawienia stopni ogólnych z prze-
pisanych i uzupełnienia uresu do egzaminu ustnego
Na posiedzeniu ustalono następujące stopnie ogólne
z przedmiotów pisanych.

Nazwisko	Historia	Św. Pismo	Filoz.	Mat.	Prz. og.	Uzasadnienie
1. Bobińska Jadwiga	2.	2.	3.	3 ^x	3.	Religja, Historia, Fizyka
2. Górka Helena	3.	3.	3.	4.	2 ^x	Religja, Historia, Fizyka, Algebra
3. Jędrzejowska Helena	3.	3.	3.	3.	3.	Religja, Historia, Fizyka
4. Kuleszewska Jadwiga	3.	3.	3.	3 ^x	3.	Religja
5. Kosińska Małgorzata	3.	2.	3.	3.	2.	Religja
6. Rostkowska Maria	2.	2.	4.	2.	2.	Uzupełnienie
7. Annotowska Anna	3.	2.	3.	3.	3.	Religja, Historia

Do egzaminu ustnego nie dopuszczono Marię Rost-
kowską z powodu niskich stopni uśrednionych z prze-
pisanych przedmiotów.

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej
Wancowiska

Osobowo Komisji:

Wancowiska

Grabowska

A. Rosmus

- II Materiały uzupełniające relację
- Źr. inż. Jadwiga Bobińska, „Przegląd Chemiczny” 1947/6, kopia, k. 1, s. 1
+ duplikat
 - Biogram J. Bobińskiej [w:] Sylwetki kobiet - żołnierzyca. 1, Toruń 2003,
kopia, k. 4, s. 2-5

Śp. inż. Jadwiga Bobińska

Mijają miesiące. Już dzielą nas lata od dnia zakończenia wojny. W wysiłku codziennej pracy zacierają się powoli wspomnienia minionej grozy. Nic nam jednak nie przesłoni postaci, która w perspektywie lat wznosi się, jak posąg bohaterstwa. Inżynier Jadwiga Bobińska, w gronie koleżanek i kolegów krótko Jadzią zwana, przez okres wojny stała się dla nas symbolem człowieka w mroku jego największego poniżenia.

Urodziła się w roku 1902 w Piotrkowie, jako córka Karola i Stanisławy z Niekraszów. W mieście rodzinnym ukończyła gimnazjum, a w Warszawie w roku 1926 Wydział Chemiczny Politechniki. Następnie pracowała jako asystentka prof. W. Świętosławskiego w Zakładzie Chemii Fizycznej Politechniki, a w roku 1928 przeszła do Działu Gumowego Instytutu Przeciwigazowego w Warszawie, gdzie na stanowisku eksperymentatora pozostawała do wybuchu wojny.

Cechą stale dominującą w psychice Jadwigi Bobińskiej był stosunek do każdej pracy, jako posterunku służby publicznej. Pamiętamy Ją z terenu życia akademickiego, pamiętamy ze Związku Inżynierów Chemików, gdzie była wieloletnim i bardzo zasłużonym członkiem Zarządu. Niezapomniany jest także Jej wybitny udział w pracach LOPP-u.

Nadeszła wojna. Jadzia stanęła do walki jak żołnierz. Własny ból, śmierć Matki, samotność, choroba — nic nie jest w stanie odsunąć Jej od pracy. Życie prywatne sprowadza do minimum. Czas — tylko na walkę. Na zarobki szkoda chwili, na ubranie szkoda pieniędzy. Musi do końca starczyć tego, co jest. Pończochy jesienią wkłada się po pierwszej grypie. Na obiady i kolacje stale kasza i kasza... A jednocześnie dla tych, co się u Niej ukrywali, znajduje się coś zawsze do ubrania i jedzenia. Mieszkanie jej na czwartym piętrze na Mokotowskiej błyszczało czystością, a wszyscy koledzy dobrze pamiętali, że do pokoi Jadzi, nawet w momencie największego podniecenia należy wjechać na suknach.

Takie były zewnętrzne ramy, w których spełniała się ofiara życia. A treścią służby Jadzi, pracującej pod pseudonimem „Bogna“, było nawiązywanie i utrzymywanie łączności między organizacją a uwięzionymi, opieka nad politycznymi więźniami oraz kierownictwo działu chemiczno-doradczego dla prac sabotażowych. W pierwszej z tych dziedzin pracy „Bogna“ była błogosławieństwem dla więźniów i ich rodzin. Kierowała pocztą więzienną. W dziale prac chemicznych kierowała produkcją trucizn. Jakże często należało truciznę posłać na Pawiak lub przydzielić współpracownikowi! W latach 1942—43, w okresie silnego rozwoju prac sabotażowych, „Bogna“ brała czynny udział w produkcji materiałów wybuchowych i zapalających. Wiele razy z walizką pełną chemikaliów mijała szczęśliwie żandarmów, wymykała się z łapanek brawurową odwagą, spokojem i ostrożną rozważą ratując się z najcięższych sytuacji.

Rankiem 13 kwietnia 1943 roku zostaje aresztowana. Pierwsze wiadomości „stamtąd“ przychodzą krótkie, suche, wojskowe. „Bogna“ po „tamtej“ stronie zachowuje to, czego żądała od innych: pisać zwężle i w sprawach istotnych, nie narażać służby więziennej na przenoszenie zbędnej bibuły! Strażniczka „Myszka“ melduje: Jadwiga nadal w izolacji — trzyma się; dziś na badaniu bita — trzyma się; dziś na badaniu 4 godziny bita — możecie liczyć na Nią, trzyma się. A potem — maj. „Bogna“ zostaje przeniesiona do „celi śmierci“, ubranie zabrano. W pełnej świadomości końca, z posiadanej trucizny nie skorzystała. — W dniu 29 maja „Bognę“ rozstrzelano. Ciało jej może gdzieś zakopano, może spalono, może spłonęło w poździe ghetta. Nie ma fizycznego śladu istnienia „Bogny“. Pozostała tylko pamięć o człowieku, pamięć która trwa.

Inżynier Jadwiga Bobińska została po śmierci odznaczona krzyżem „Virtuti Militari“. Umiała żyć; umiała umrzeć.

Fotokopia wspomnień zamierzonego
w Przeglądzie Okręgowym nr 1947.

"Przegląd Chemiczny", 1947 (Rok 5), nr 6, czerwiec, s. 163.

Śp. inż. Jadwiga Bobińska

Mijają miesiące. Już dzielą nas lata od dnia zakończenia wojny. W wysiłku codziennej pracy zacierają się powoli wspomnienia minionej grozy. Nic nam jednak nie przesłoni postaci, która w perspektywie lat wznosi się, jak posąg bohaterstwa. Inżynier Jadwiga Bobińska, w gronie koleżanek i kolegów krótko Jadzią zwana, przez okres wojny stała się dla nas symbolem człowieka w mroku jego największego poniżenia.

Urodziła się w roku 1902 w Piotrkowie, jako córka Karola i Stanisławy z Niekraszów. W mieście rodzinnym ukończyła gimnazjum, a w Warszawie w roku 1926 Wydział Chemiczny Politechniki. Następnie pracowała jako asystentka prof. W. Świętosławskiego w Zakładzie Chemii Fizycznej Politechniki, a w roku 1928 przeszła do Działu Gumowego Instytutu Przeciwigazowego w Warszawie, gdzie na stanowisku eksperymentatora pozostawała do wybuchu wojny.

Cechą stale dominującą w psychice Jadwigi Bobińskiej był stosunek do każdej pracy, jako posterunku służby publicznej. Pamiętamy Ją z terenu życia akademickiego, pamiętamy ze Związku Inżynierów Chemików, gdzie była wieloletnim i bardzo zasłużonym członkiem Zarządu. Niezapomniany jest także Jej wybitny udział w pracach LOPP-u.

Nadeszła wojna. Jadzia stanęła do walki jak żołnierz. Własny ból, śmierć Matki, samotność, choroba — nic nie jest w stanie odsunąć Jej od pracy. Życie prywatne sprowadza do minimum. Czas — tylko na walkę. Na zarobki szkoda chwili, na ubranie szkoda pieniędzy. Musi do końca starczyć tego, co jest. Pończochy jesienią wkłada się po pierwszej grypie. Na obiady i kolacje stale kasza i kasza... A jednocześnie dla tych, co się u Niej ukrywali, znajduje się coś zawsze do ubrania i jedzenia. Mieszkanie jej na czwartym piętrze na Mokotowskiej błyszczało czystością, a wszyscy koledzy dobrze pamiętali, że do pokojów Jadzi, nawet w momencie największego podniecenia należy wjechać na suknach.

Takie były zewnętrzne ramy, w których spełniała się ofiara życia. A treścią służby Jadzi, pracującej pod pseudonimem „Bogna“, było nawiązywanie i utrzymywanie łączności między organizacją a uwięzionymi, opieka nad politycznymi więźniami oraz kierownictwo działu chemiczno-doradczego dla prac sabotażowych. W pierwszej z tych dziedzin pracy „Bogna“ była błogosławieństwem dla więźniów i ich rodzin. Kierowała pocztą więzienną. W dziale prac chemicznych kierowała produkcją trucizn. Jakże często należało truciznę posłać na Pawiak lub przydzielić współpracownikowi! W latach 1942—43, w okresie silnego rozwoju prac sabotażowych, „Bogna“ brała czynny udział w produkcji materiałów wybuchowych i zapalających. Wiele razy z walizką pełną chemikaliów mijała szczęśliwie żandarmów, wymykała się z łapanek brawurową odwagą, spokojem i ostrożną rozwagą ratując się z najcięższych sytuacji.

Rankiem 13 kwietnia 1943 roku zostaje aresztowana. Pierwsze wiadomości „stamtąd“ przychodzą krótkie, suche, wojskowe. „Bogna“ po „tamtej“ stronie zachowuje to, czego żądała od innych: pisać zwięźle i w sprawach istotnych, nie narażać służby więziennej na przenoszenie zbędnej bibuły! Strażniczka „Myszka“ melduje: Jadwiga nadal w izolacji — trzyma się; dziś na badaniu bita — trzyma się; dziś na badaniu 4 godziny bita — możecie liczyć na Nią, trzyma się. A potem — maj. „Bogna“ zostaje przeniesiona do „ceeli śmierci“, ubranie zabrano. W pełnej świadomości końca, z posiadanej trucizny nie skorzystała. — W dniu 29 maja „Bognę“ rozstrzelano. Ciało jej może gdzieś zakopano, może spalono, może spłonęło w poździe ghetta. Nie ma fizycznego śladu istnienia „Bogny“. Pozostała tylko pamięć o człowieku, pamięć która trwa.

Inżynier Jadwiga Bobińska została po śmierci odznaczona krzyżem „Virtuti Militari“. Umiała żyć; umiała umrzeć.

Bobińska Jadwiga (1902–1943), „Wilga”, „Bogna”, „Ewa” kierowniczka komórki poczty więziennej „Kratka” i działu trucizn w laboratorium bakteriologiczno-toksykologicznym Kedywu Okręgu AK Warszawa, inż. chemik.

Urodziła się 15 października 1902 r. w Będzinie (wcześniejsze źródła nie podają daty dziennej oraz podają mylnie miejsce urodzenia i rok – 1901), córka Karola i Stanisławy Zofii z d. Niekrasz. Jej rodzinnym miastem stał się Piotrków Trybunalski, dokąd w 1924 r. przenieśli się rodzice w ramach przesiedleń przymusowych z Będzina, gdzie na starym cmentarzu rzymskokatolickim znajduje się grób dziadków Niekraszów oraz ojca zmarłego w 1929 r. W Piotrkowie Trybunalskim ukończyła gimnazjum żeńskie. W pamięci koleżanek pozostała jako: nieco inna niż wszystkie. Wzór koleżeńskości, dobroci, uczynności. Zawsze troszcząca się o innych, poważna, skupiona, choć umiała śmiać się i bawić z innymi. (*Księga Pamiątkowa z obrad jubileuszowego zjazdu*, Piotrków Tryb. 1960). Gdy studiowała na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej, w dalszym ciągu skupiała wokół siebie dawne koleżanki. Dyplom inżyniera chemika uzyskała w 1926 r. Przez następne dwa lata nadal była związana z Politechniką jako asystentka prof. Wojciecha Świętosławskiego w Katedrze Chemii Fizycznej. Profesor Alicja Dorabialska wspominała ją jako *cichutką, pełną uroku, o której nikt by nie przypuścił, że za lat 20 wzniesie się na wyżyny bohaterstwa* (A. Dorabialska, *Jeszcze jedno życie*, Warszawa 1972, s. 80).

W 1928 r. Jadwiga przeszła do pracy w Dziale Gumowym Wojskowego Instytutu Gazowego (później – Instytutu Przeciwigazowego – IP), mieszczącego się w Warszawie przy ul. Ludnej. Jako instytucja centralna IP podlegał Ministerstwu Spraw Wojskowych. W 1939 r. zatrudniał liczne grono chemików i innych specjalistów związanych z Politechniką Warszawską. Praca w instytucji wojskowej, mającej na celu podnoszenie obronności kraju, uznana była za szczytną patriotyczną misję. Instytut stał się więc miejscem jakby stworzonym dla Jadwigi, która każdą pracę traktowała jako posterunek służby publicznej. Niezależnie od tego, czy polem jej działania był zakład pracy, życie akademickie czy Związek Inżynierów Chemików, w którym była wieloletnim zasłużonym członkiem zarządu, czy też LOPP. W pracowniach instytutu: biochemicznej, materiałów chłonnych i syntezy trucizn specjalizowano się w uzyskiwaniu środków chemicznych przeznaczonych do celów wojskowych. Umiejętności nabyte przez pracowników IP miały się już wkrótce okazać przydatne w walce konspiracyjnej.

W pierwszym dniu mobilizacji powszechnej (31 sierpnia 1939 r.) zespół pracowników instytutu zasilili szeregowi rezerwy. Na początku września insty-

tut w pełnym składzie został ewakuowany do Lwowa. Jadwigę, z dwiema innymi chemiczkami, przygarnęła A. Dorabialska, wówczas profesor Politechniki Lwowskiej. Mimo próśb przyjaciół, którzy nie dowierzali „pomocnej dłoni” Sowietów, oficerowie rezerwy zatrudnieni w instytucie nie zdjęli mundurów i zgodnie z honorem żołnierza stawili się na wezwanie do rejestracji. Od tej chwili słuch o nich zaginął i dopiero później nazwiska ich pojawiły się na listach katyńskich (m.in. docentów Mariana Polaczka i Romualda Spychalskiego w: *Katyń. Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojennego*, Warszawa 2000, s. 588; J. Tucholski, *Mord w Katyniu, Kozielsku, Ostaszkowie, Starobielsku. Lista ofiar*, Warszawa 1991, s. 218, 473). Tylko dr Marian Świderek uniknął losu kolegów. Gdy całą ich grupę prowadzono przez małe miasteczko kresowe, jakiś Żyd wciągnął go gwałtownie do bramy i wymógł zmianę munduru na ubranie cywilne.

Jesienią 1939 r. Jadwiga opuściła Lwów i wkrótce rozpoczęła działalność konspiracyjną w Warszawie, przyjmując pseudonimy „Wilga” i „Bogna”. Dzięki kontaktom środowiskowo-wojskowym, a zwłaszcza dzięki doc. dr. kpt. rez. Zygmuntowi Sujkowskiemu („Hora”, „Wyra”, „Zbyszek”) i Halinie Starczewskiej-Chorażynie („Szczęsna”, „Karolek”), również b. asystentce prof. Świętosławskiego, została przydzielona do pracy w łączności więziennej i w działalności sabotażowo-dywersyjnej. Chorażyna odmówiła ewakuowania się do Lwowa z Chemicznym Instytutem Badawczym, którego działalność naukowa w latach trzydziestych łączyła się w dużej mierze z potrzebami wojska. Bezpośrednio po kapitulacji otrzymała od gen. Karaszewicza-Tokarzewskiego polecenie, by do współpracy z SZP, szczególnie do kolportażu i łączności, zwerbować kobiety, w tym członkinie polskiego, żeńskiego FIDAC (Fédération Interalliée des Ancient Combattants).

W październiku 1939 r. po pierwszych masowych aresztowaniach gen. Karaszewicz-Tokarzewski zlecił Chorażynie i kpt. Zygmuntowi Hemplowi „Łukaszowi”, jednemu z organizatorów i przywódców konspiracyjnego KON, zorganizowanie służby łączności z uwięzionymi. Komórką łączności z „Serbią”, tj. z kobiecym oddziałem Pawiaka kierowała Jadwiga. Skrzynka mieściła się w jej warszawskim mieszkaniu przy ul. Mokotowskiej 39. Tu dostarczano grypsy i informacje z Pawiaka, które Jadwiga sama roznosiła. Czasowo bezdomni lub ukrywający się w jej mieszkaniu konspiratorzy pomagali w telefonicznym umawianiu spotkań z rodzinami więźniów. Wspominając Jadwigę – „Bognę” A. Dorabialska zapisała: „[...] była błogosławieństwem dla więźniów na Pawiaku i ich rodzin. Jeżeli do jakiegokolwiek mieszkania wsunęła się cicha nieznana postać kobieca i splekanej matce wsunęła do ręki gryps z Pawiaka – było to zwykle dziełem ‘Bogny’. Każdy skrawek przenoszonej bibułki nosiła z taką czcią, jakby w nim własne konało jej serce i własne płynęły łzy” (A. Dorabialska, dz. cyt., s. 166). Za jej pośrednictwem trafiały na Pawiak przesyłki od rodzin, czasem także trucizny umożliwiające samobójcze przerwanie udręki śledztwa. Prosił o nie nieludzko skatowani więźniowie. Równie istotne jak

utrzymywanie kontaktu z rodzinami uwięzionych i z ich współkonspiratorami były dane osobowe o więźniach, ich zachowaniu podczas śledztwa oraz dane dotyczące zakresu rozeznania sprawy przez gestapo. Wiadomości zawarte w grypsach i pochodzące od pracowników administracji więziennej przekazywane były kontrwywiadowi ZWZ-AK. Po rezygnacji H. Starczewskiej-Chorażyny wiosną 1940 r., zarządzanie łącznością z uwięzionymi z ramienia Oddziału Informacji i Propagandy KG ZWZ przejął Kazimierz Gorzkowski „Andrzej Sokolnicki”, „AS”. Kontrwywiad AK zarzucił „AS-owi” i Jadwidze, że wzbraniając się przed podaniem nazwisk współdziałających pracowników Pawiaka uniemożliwili szybką likwidację Józefa Hammera, którego agenturalna działalność spowodowała ogromne straty w szeregach AK. Opisując tę sprawę K. Leski podkreśla, że tak „AS-a”, jak i Jadwigę „Wilgę” cechował wysoki poziom etyczny i umysłowy oraz ideowość granicząca z egzaltacją. Ich wiara w ludzką uczciwość była tak głęboka, że bliższa naiwności niż możliwości przypisania komukolwiek działalności z niskich pobudek (K. Leski, *Życie niewłaściwie urozmaicone*, Warszawa 1989, s. 262, 511).

Równoległe z działalnością w komórcie więziennej Jadwiga uczestniczyła w pracach Związku Odwetu (późniejszego Kedywu). Kapitan Z. Sujkowski, kierownik Biura Studiów i Środków Walki Sabotażowo-Dywersyjnej i jednocześnie kierownik Pracowni Środków Sabotażowo-Dywersyjnych, umieścił ją w laboratorium bakteriologiczno-toksykologicznym. Kierownikiem laboratorium był dr Jan Żabiński, który wobec zamknięcia warszawskiego ogrodu zoologicznego został pozbawiony funkcji dyrektora tego ogrodu, lecz nadal zawiadywał jego terenem. Wraz z Jadwigą, posługującą się wówczas pseudonimem „Ewa”, pracowała inż. Janina Szabatowska („Janka”, „Bohdanowa”), następnie organizatorka i kierowniczką kilku warszawskich wytwórni materiałów wybuchowych. Zadaniem laboratorium bakteriologiczno-toksykologicznego było przygotowywanie trucizn służących specyficznej dywersji osobowej, skierowanej przeciwko Niemcom. Od października 1943 r. objęto nią wyłącznie wyższych funkcjonariuszy gestapo, SS, NSDAP i ich współpracowników. Według niepełnych danych w ciągu 1943 r. dywersyjne środki bakteriologiczno-toksykologiczne podano 1828 osobom (H. Witkowski, *Kedyw Okręgu Warszawskiego AK*, Warszawa 1984, s. 183, 184, 418). W latach 1942–1943 Jadwiga brała ponadto udział w produkcji materiałów wybuchowych i zapalających. Wiele razy z walizką pełną chemikaliów mijała szczęśliwie żandarmów i wymykała się z łapanek, odznaczając się brawurą odwagą, spokojem i opanowaniem.

W dniu 13 kwietnia 1943 r. została zatrzymana na Żoliborzu z materiałami obciążającymi. Gestapo przeprowadziło także rewizję w jej mieszkaniu. Na Pawiaku została osadzona w izolatce. Jej wieloletnie kontakty konspiracyjne z więzieniem spowodowały, że zachowywała się w sposób, jakiego żądała od innych. Grypsy pisała zwięźle, w sprawach istotnych, by nie narażać służby więziennej na przenoszenie zbędnej bibuły. Wiadomości przekazywane przez „Myszkę” (Lusię Uzarównę-Krysiakową, przedwojenną funkcjonariuszkę służ-

11-5

by więziennej, często pozornie gorszą od innych oddziałowych, niezrównaną w przenoszeniu grypsów) brzmiały groźnie i jednocześnie wzruszająco: „Jadwiga nadal w izolacji – trzyma się, dziś na badaniu bita 4 godziny – możecie liczyć na nią – trzyma się” (A. Dorabialska, dz. cyt., s. 186).

W maju została przeniesiona do celi śmierci. Z posiadanej trucizny nie skorzystała. Została rozstrzelana w getcie 29 maja 1943 r. w grupie ok. 500 mężczyzn i 25 kobiet. Był to największy jednorazowy mord dokonany na więźniach w Warszawie w okresie okupacji. Więźniów wyprowadzano z cel Pawiaka i Serbii, ładowano w grupach trzydziestoosobowych do krytego samochodu ciężarowego i odwożono prawdopodobnie do różnych punktów getta. W ciągu paru przedpołudniowych godzin dochodziły do więzienia odgłosy strzałów z broni maszynowej. Zwłoki pomordowanych spalono na stosach drewna oblanym naftą. Zrządzeniem losu w tej samej egzekucji zginął wraz z synem płk Karol Borczowski, do 1939 r. kierownik pracowni biochemicznej Instytutu Przeciwigazowego.

W pamięci przyjaciół Jadwiga pozostała jako ta, która już jesienią 1939 r. stanęła do walki konspiracyjnej. „Własny ból, śmierć matki, samotność, choroba – nic nie było w stanie odsunąć jej od pracy. Życie prywatne sprowadziła do minimum. Czas – tylko na walkę. Na zarobki szkoda chwili, na ubranie szkoda pieniędzy. Pończochy jesienią wkłada się po pierwszej grypie. Na obiady i kolacje kasza i kasza. A jednocześnie dla tych, co się u niej ukrywali, zawsze znajdowało się coś do ubrania i do jedzenia. Mieszkanie jej na czwartym piętrze na Mokotowskiej błyszczało czystością, a wszyscy koledzy dobrze pamiętali, że do pokoiów Jadzi nawet w momencie największego podniecenia należy wjeżdżać na suknach” (Przegląd Chemiczny 1947, nr 6). „W ciągu trzech lat patrzyliśmy, jak ta cicha dziewczyna, o twarzy madonny, o duszy rycerza, staje się symbolem dostojęstwa człowieka w dobie jego poniżenia” (A. Dorabialska, dz. cyt., s. 185).

Według informacji podanej w *Słowniku uczestniczek walki...* Jadwiga Bobińska została odznaczona pośmiertnie Orderem Virtuti Militari, brak potwierdzenia w dokumentach Kapituły.

Krystyna Kabzińska

AP w Piotrkowie Tryb.. Księgi ludności (kopia strony w zbiorach K. Kabzińskiej); Wypisy z dokumentacji Kapituły Orderu VM (w zbiorach E. Zawackiej); A. Dorabialska, *Jeszcze jedno życie*, Warszawa 1972, s. 80, 81, 133, 166, 185, 186, 187; K. Kabzińska, *Chemiccy polscy w latach 1939–1945. Walka o Polskę*, Przemysł Chemiczny, 1995, nr 5; *Księga Pamiątkowa z obiad jubileuszowego Zjazdu Wychowawców i Wychowanek Gimn. Żeńskiego w Piotrkowie Tryb. 1856–1959. Jednodniówka Komitet Organizacyjny*, Piotrków Tryb., 1960; K. Leski, *Życie niewłaściwie urozmaicone. Wspomnienia oficera wywiadu i kontrwywiadu AK*, Warszawa 1989, s. 260, 262, 511; G. Mazur, *Biuro Informacji i Propagandy SZP–ZWZ–AK*, Warszawa 1987, s. 148; *Słownik uczestniczek walki...*, Warszawa 1988, s. 43; *Śp. inż. Jadwiga Bobińska*, Przegląd Chemiczny 1947, nr 6, s. 163; L. Wanat, *Za murami Pawiaka*, Warszawa 1985, s. 344; H. Witkowski, *Kedyw Okręgu Warszawskiego Armii Krajowej w latach 1943–1944*, Warszawa 1984, s. 184.

IV. KORESPONDENCJA

p. 630/05

B 76

ŚWIATOWY ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
OKRĘG POZNAŃ

61-713 POZNAŃ, AL. NIEPODLEGŁOŚCI 18, pokój 322, tel. 854-19-18
KONTO BANKOWE: PKO BP SA O/I POZNAŃ Nr 05 1020 4027 0000 1902 0300 2243

L. dz. 622/2005

Poznań, dnia 29/08/2005

Szanowna Pani,
płk prof. Elżbieta Zawacka
Redaktor Słownika Kobiet Odznaczonych Krzyżem
Virtuti Militari
Toruń
Gagarina

Dotyczy: śp. Jadwigi Bobińskiej wymienionej w Słowniku Tom I
str. 23 poz. 4...

W załączeniu przesyłam materiały otrzymane z Archiwum Państwowego w Piotrkowie Tryb. dot. J. Bobińskiej
Wyciąg z Księgi Melgunkowej
Dokumenty dot. jej nauki w Liceum wraz ze świadectwami
Myślę że wzbogacą zasoby archiwalne.

Z wyrazami szacunku

P.s Czynię dalsze poszukiwania,

Wiceprezes
Zarządu Okręgu Poznań SZZAK
por.mgr Maria Krzyżañska

22. do p. 630/05

Pol. Hryciak

B76

Prezes
Zarządu Okręgu Poznań SZZAK
kpt. lek. med. Jan Górski

**ARCHIWUM PAŃSTWOWE
W PIOTRKOWIE TRYBUNALSKIM
97-300 PIOTRKÓW TRYBUNALSKI
ul. Toruńska 4
tel./fax. (0-44) 649-69-71**

SZZAK Okręg Wlkp.
wpływ: 24. 8. 2005
L. dz. 615

**Światowy Związek Żołnierzy
Armii Krajowej Okręg Poznań
Al. Niepodległości 18
61-713 Poznań**

Wasze pismo z dnia:

Znak:
594/05

Nasz znak:
840-65/05

Data
19.08.05.05

Archiwum Państwowe w Piotrkowie Trybunalskim, w odpowiedzi na pismo przesyła kserokopie następujących materiałów dot. Jadwigi Babińskiej odnalezionych w zasobie:

- wpis w Księdze ludności stałej miasta Piotrkowa („Akta miasta Piotrkowa” sygn. u/ 1685, k. 730)
- materiały z egzaminu maturalnego Jadwigi Babińskiej („Gimnazjum Humanistyczne Żeńskie Zrzeszenia Nauczycieli Szkoły Średniej w Piotrkowie” spis 2, sygn. 3)

AP/AG

Dyrektor
Archiwum Państwowego
mgr Piotr Zawilski

Przyjęcie M. Krzyżewski
11 05

K 2005

2005. 10. 18 p. 680/05

B76

**ŚWIATOWY ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
OKRĘG POZNAŃ**

61-713 POZNAŃ, AL. NIEPODLEGŁOŚCI 18, pokój 322, tel. 854-19-18
KONTO BANKOWE: PKO BP SA O/I POZNAŃ Nr 05 1020 4027 0000 1902 0300 2243

L. dz. 599 / 2005

Poznań, dnia 10.08.2005

Archiwum Państwowe
Teruńska 4
97 300 Piotrków Trybunalski
Pan Aleksy Piasta

Powołując się na rozmowę telefoniczną przeprowadzoną w dniu dzisiejszym uprzejmie prosimy o informacje na temat śp. Jadwigi Bobińskiej absolwentki Żeńskiego Gimnazju w Piotrkowie gdzie przed 1939 r zdała maturę. Wg. posiadanych przez nas informacji wzmianka o niej była umieszczona w Jednodniówce Komitetu Organizacyjnego Piotrków Tryb. rok 1960 str. 13 i Księdze Pamiątkowa z Obrad Jubileuszowego Zjazdu Wychowawców i Wychowanków Gimnazjum Żeńskiego 1956- 1959 Bylibyśmy zobowiązani za przesłane wszelkiej dokumentacji dot. Jadwigi Bobińskiej np. świadectwo dojrzałości, wyciąg z księgi meldunkowej, świadectwo urodzenia itp. Biogram jest opracowywany do Słownika Kobiet Odznaczonych Krzyżem VM który prawdopodobnie posiadała w/w. Została ona zamordowana w roku 1943 jako więzień Pawiaka w Gec Wgrszawskim, Za życzliwe potraktowanie naszej prośby z góry dziękujemy.

Sekretarz
Zarządu Okręgu Poznań SZZAK
por. mgr Urszula Hoffmann

Wiceprezes
Zarządu Okręgu Poznań SZZAK
por. mgr Maria Krzyżalska

V.

T: 3733/Wsk

bez dopłaty Księgi nr 4 wykł./muraw. ms

1. N ... Bobińska
2. I., ps. ... Ludwika ... Bogna
3. ur. ... 29.05.19
4. st.
5. Org. ... AM, EWZ
6. przydz ... M.G. Kedyni 49'
7. funkcje
8. nr MW. 1948/10
9. źr.

S^o onfor Kabrniske

1. Hesiēt knak, Hesiēt PRL knak
2. HH 1978/10 IKHKI 55 kn
- 3.
4. knmet t4 - knak
- 5.
- 6.
7. Lurhi, 2., knak 526, 262, 511
- 8.
- 9.
- 10.

Koperte sprecowane przez E2
do prac nad tomem IV
"Stowmię VII kobiet"

Ziśte kopirte

1. N Bobinika Jadwiga i Bogus^v

2. l.,ps.

3. ur. 1907 - 29 05 1943

4. st.

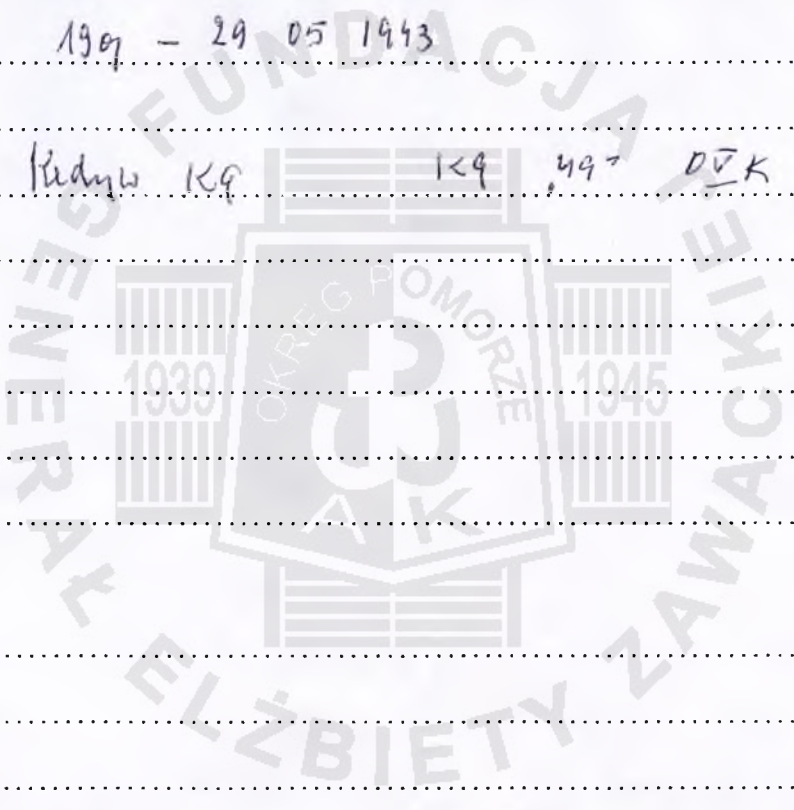
5. Org. Kędynw 1K9 1K9 497 DVK (gubern Bogus II)

6. przydz.

7. funkcje

8. nr

9. źr. HW 1978/10

1. Herold. brzeż; Herold PRL brzeż.

3
2
4
5
6

ma kieszki o SPP-T

BOBINSKA JADWIGA. „Bogna”, „Hera”, „Kuna”, „Wyga” (1901–29 V 1943), zam. w Warszawie: maturę zdała w żeńskim gimn. w Piotrkowie Tryb., absolwentka Politechniki Warszawskiej, inż. chemii, asystentka prof. Wojciecha Świętosławskiego w Zakładzie Chemii Fizycznej, pracowała także w Instytucie Przeciwgazowym przy ul. Ludnej; w konsp. od 1940, w pierwszym okresie organizowania łączności więziennej KG ZWZ kierowała jedną z 2 komórek siatki zewnętrznej, w jej mieszkaniu przy ul. Mokotowskiej 39 była „skrzynka” poczty konsp., dostarczano tam grypsy od uwięzionych oraz informacje dla nich od rodzin i organizacji, które J.B. sama roznosiła; 1942–1943 pracowała w Biurze Studiów Związku Odwetu i Kedywie KG AK u Zbigniewa Sujkowskiego w produkcji materiałów wybuchowych, zapalających, środków toksycznych przeznaczonych dla dywersji i sabotażu gospodarczego; 13 IV 1943 aresztowana z materiałem obciążającym, mimo torturowania w śledztwie i ścisłej izolacji na Pawiaku nic nie ujawniła, nie skorzystała z dostarczonej trucizny, rozstrzelana w ruinach getta w zbiorowej egzekucji ponad 30 kobiet więźniarek Pawiaka: odzn. pośm. Orderem Virtuti Militari.

11: 116, sygn. II 707/102: 131; 235, s. 17, 263; 236, s. 397; 272, s. 324; 278, s. 595; 279, s. 80–81, 133, 166, 185–187; 391, s. 20; 542, s. 387; 609, s. 13; rel.: Hanny Chorażyny, Bronisławy Hesink, Zofii Maternowskiej.

VM

Bobinska Jadwiga "Bogna"

Kedyn 129

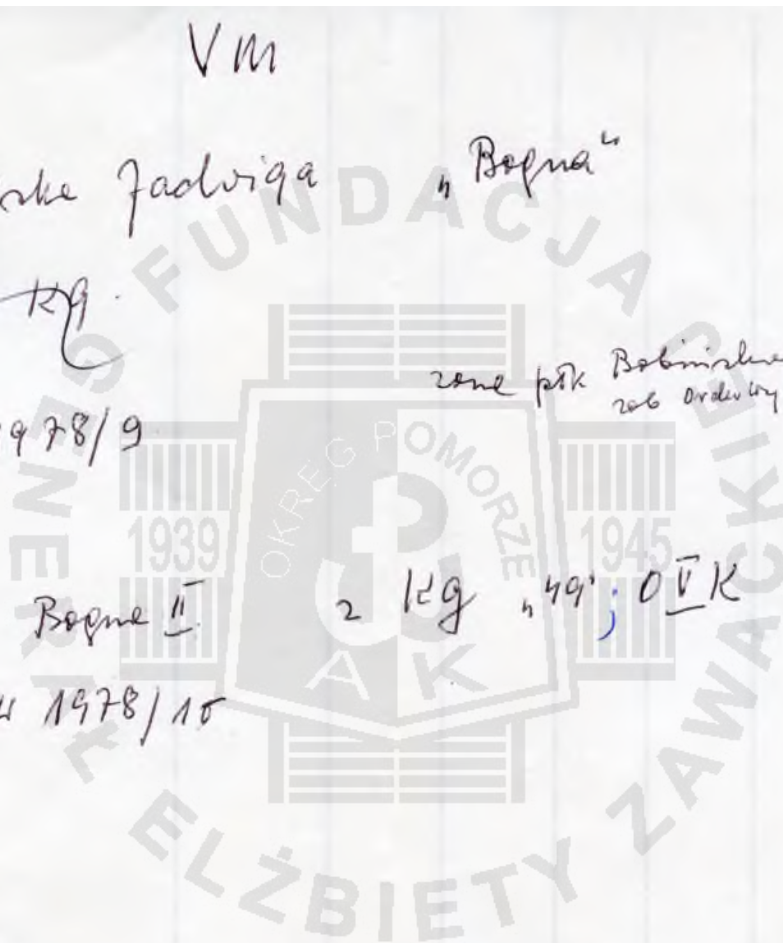
HW 1978/9

zone park Bobinska? (odmiesz IV i V km)
zob. Ordery VM - Katalog Pamięci
str. 27

Jacek Bogna II

HW 1978/10

2 kg "49" ; OVK

T. 3733/USK

AK

BOBINSKA Jedniga
ps "Wilga" "Bogus" "Ewa"

Okr. W-wa

20b. Sylwetki kobiet - zobaczenia. cz. I s. 45-48

A. Rej. 1207

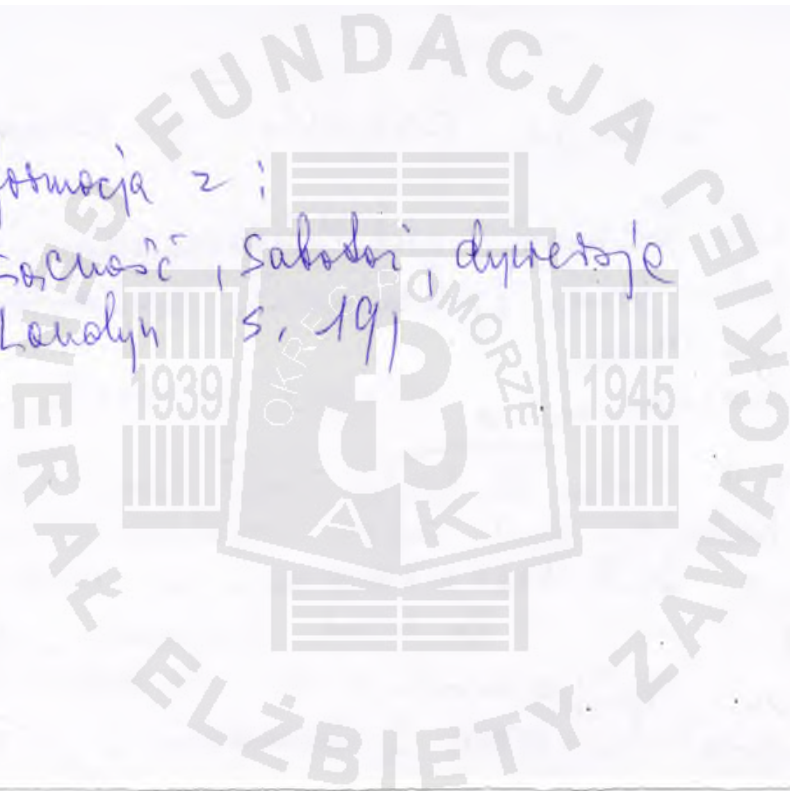
VM par. 29
Jadwiga Bobińska ps Bogdan

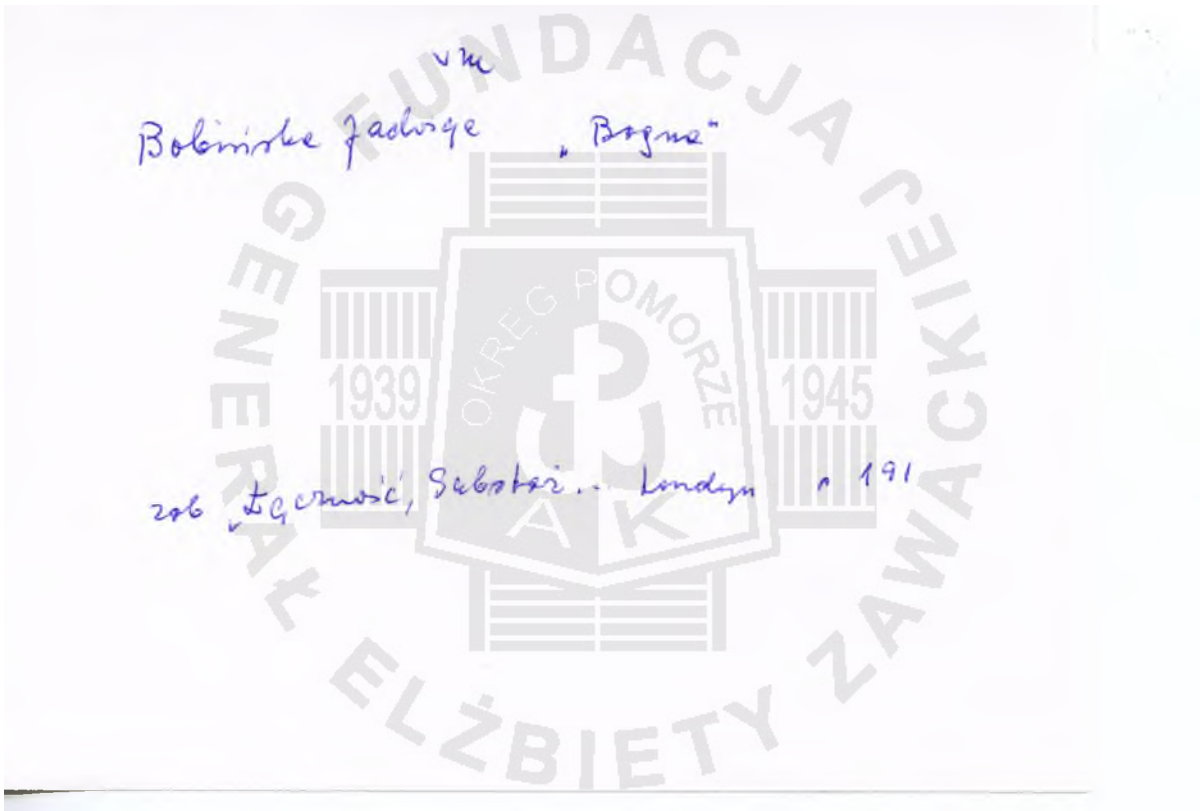
była Techniczny prof. Baetsenaplera i Kietkate
współem przed. Opracowywała samodzielnie wroty
atom chem.

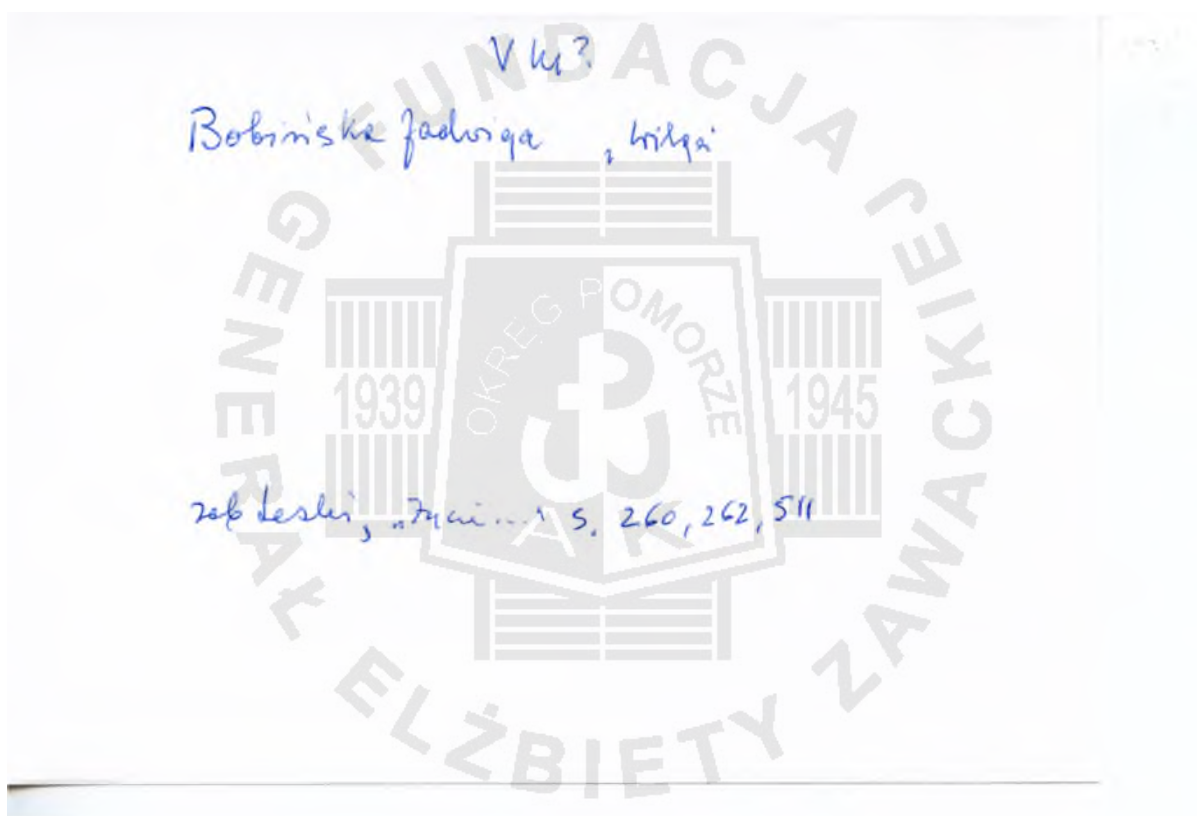
Archiwum w IV, 1943, Prace 26, V, 43

przed wojną st. asyst. Zakł. Chemii Fiz. PW
przy Katedrze prof. Stanisława Stawskiego. Następnie
prac. Inst. Przemysłowego ul. Ludna w Włocławku.
Od IV, 1940 w zw. od nich pracowała w specj. Komisji
chem., współpracowała z doc. Z. Szykowskim
ps. "Hota" i prof. J. Zawadzki. Verde

informacja z:
Zachęci, Sabotaż, dywersja
Londyn 5. 1941

i.

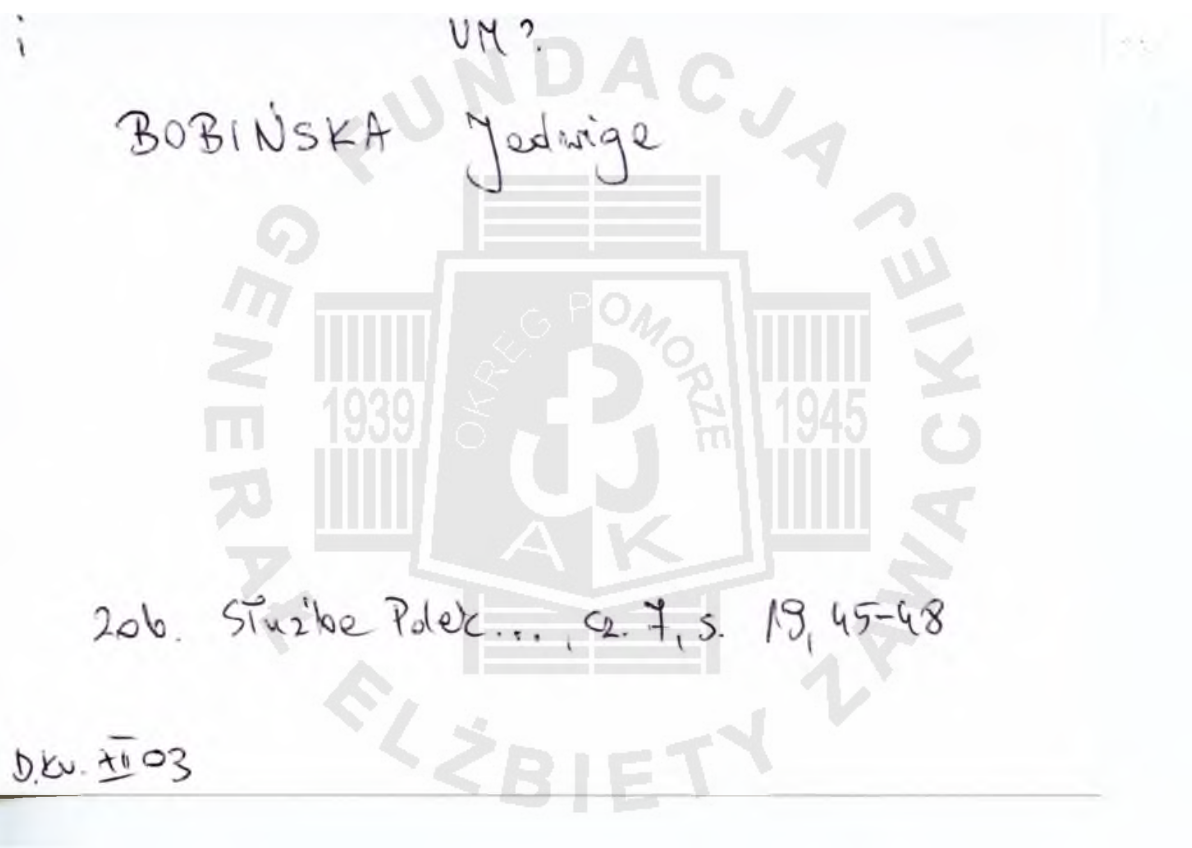
AK
W-WR

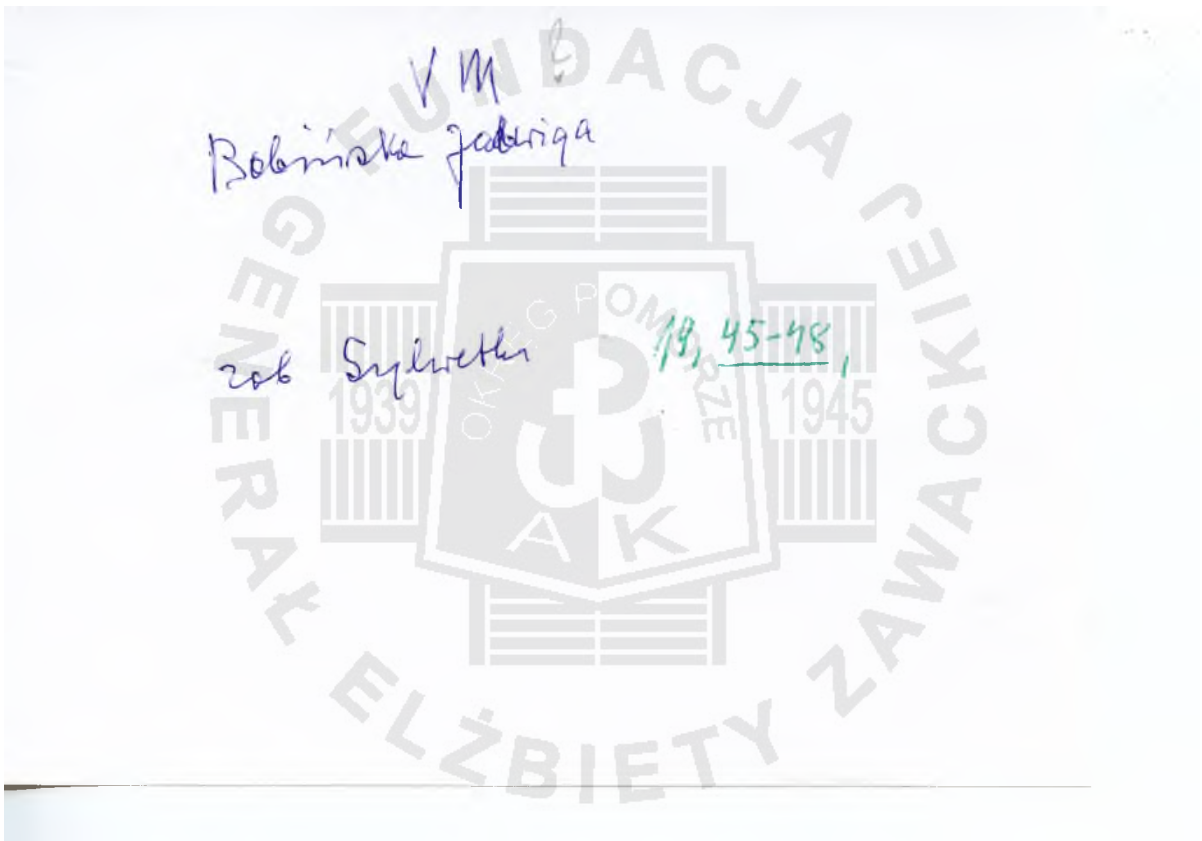
BOBIN'SKIŃ Jadwiga
ps. "Bogna"

Lęgnińska, Kierowniczka sekcji
do produkcji broni chemicznej

Lit "Agencja" Sabotaz, Dzwonki.
Kobiety w F.V.
London 1985 s. 191

Ks

AK
Kedyn

Bobinška Jadwiga ps. Ewa
inż. chemii, grupa "Austrija"

H. Witkowski; Kedyn, Włocławek 1985 Inst. Hyd.
w. Zaw
s. 184

J.N-K

++
BOBINSKA Jadwiga

ps. „Wilga” „Bogna” „Ewa” 1902-1943

Kierowniczka Komórki pracy więziennej „Kratka”
i działu trucizn w laboratorium bakteriologiczno-
toksykologicznym Kedywu Okręgu IPK Warszawa
inz - chemik. Aresztowana 13.04.1943 z mater-
iałami obciążającymi. Rozstrzelana w getcie 29.05.
1943

IPK
Warszawa
KG Kedyw

Zob.

Sylwetki Kobiet - Żołnierzy
Fundacja „Archiwum i Muzeum Pomorskie
Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Kobiet

str 45, 46, 47, 48

DKut
2003

V M

PK

Bobinska jedwiga „Susa”
... Redyn Okręg Warszawski miał stas
laboratorium bakteriologiczno-
patologiczne
którego kierował dr Jan Zabinski („Jan”)
przy współpracy z mż. chem. jedwiga Bobin-
ska „Susa” i por. mż. Janina Grub autorka
„Bogactwa” („Janina”), oraz rozumiem
na terenie Okręgu grupy wykonawcy „Pracownicy”
zob. Witkowski H., „Redyn ...” s. 184

Ww

UM?

BOBIŃSKA Jednostka

206. Wspomnienie więźniów Powiatu,
w-je 1878, s. 39
bibl. E21

kw. III 04

VM?

TH
Kl

Bobinska Jadwiga

11. Kariata z wybitnej komórki wybitny
pracowała także: Maria Gładzinska, Martelew,
Zofia Jaxa-Bykowska i Jadwiga Bobinska

zob. Marcin G., BSP ... s. 148, odniesienie 462
na którym wymienia b. b. całej matki(?)

28 302

VM

Bobinśka Jadwiga "Bogna" "Ewa" (1902-1943)
inż. chemik, kier. kawiarki poczytności wiersiowej "Kratka" i
dziatła stuciu w laboratorium bakteriolog.-toksykologicznym
Kedyonu Okręgu Watorowe SK

ur. w Piotrkowie Tryb. C. Karola i Stanisławy z
Niekłasiów. Dyplom inż. chemika wysłosta w 1926 r. we
Politechnice W-skiej. Była asyst. prof. Władysława Świątkow-
skiego w Katedrze Chemii Fiz.

w 1928 przesła do pracy w Dziale Gumowym Wojsk. Just. Gar.
w Wnie.

Na poczynku IX.39. Instytut ewakuowan do Lwowa. J. Bo-
binśka przygotowała prof. A. Dorabiałcho.

Jesienią 1939 J. Bobinśka wróciła do Woy. Dawała kandydatki
Kursu. Przystąpiła do pracy w Tęczeniu więziennym i sabotażowo-
dywersyjnym. J. B. kierowała jedną z 2 kawiarek Tęczenia więziennym
jednocześnie uczestniczyła w pracach Zw. Odwetu (Kedyonu). Tu prac-

właściwie razem z J. Szabatowskim.

W latach 1942-43 brała udział w produkcji materiałów wybuch, i zapalających.

Pracowała w laboratorium balistyki - toksykol, którego kier. był Jan Żabiński. Laboratorium produkowało sztuczny stwardnienie dyfuzji osobowej przeciw Niemcom.

13. IV. 1943 J. Bobińska została zatrzymana w więzieniu z materiałów obciążających. Osadzona w izolacji w Pawiaku. Przekazywała stryżkę przez „Myśliszki” (Lusia Urzadomska - Krysiałkowa).

W r. 1943 przeniesiona do celi śmierci. Rozstrzelana w getcie 29. V. w grupie 500 więźniów.
Pamiętniki odnaleziono VM

zob. Stawnik wreszcie.

art. „Sp. iwi. J. Bobińska” Prz. Chemicy nr 6/1947 s. 163

H. Witkowski - Kiedy w Obojgu W-shiego AK ... IWZZ 1984 s. 184

[na podstawie „Syhwebli” oprac.
przez K. Kabzińskiego]

JN-K

1. WSK

Jesli osobowe

2: T. 3733/WSK

3, Ksenokopie

4.

5. Bobinska Jadwiga

6. [b.d.]

7.

8. Uwagi:

fol. Ksero

BOBIŃSKA Jadwiga